

SIRRI ERKAN İÇİN

Ölümü konuşmak, öleni anlatmak belki yaşamın en güç yanı. Hele yaşadığı günlere damgasını vuranlar, yaşadığı günlerde iz bırakan insanları ölümle bağdaştırmak, onların ölümleri için yazmak daha da zor.

Zorluk, ölümün acısını paylaşmaktan, ölümü duyumsamaktan öte bir anlamda sorumluluğu da içeriyor.

Ama acıyı paylaşmak geçici, sorumluluk ise zor ve sürekli. Çünkü aynı çizgiyi sürdürmeyi, aynı yolda yürümeyi içeriyor.

Uğruna kavga verilen ilkeleri, yaşama geçirmeyi içeriyor sorumluluk.

En zor yanı ise, öldükten sonra paylaşmayı da beraberinde getirmesi. Arkadaşları, dostları, sevenlerinin Sırrı ERKAN için yazdıklarının derinliğinde bütün bunlar var.

SIRRI ERKAN'I YİTİRDİK

AHMET VAROĞLU

Sırrı Erkan'ı bir trafik kazasında yitirdik. O, mesleki çalışmalarını toplumun diğer sorunları ile birlikte ve birbirine sıkı sıkıya bağlı olduğunu bilerek yürüttü. Bunu yaparken de bireysel çalışmayı bir kenara bırakarak örgütsel çalışmayı ön planda tuttu. Bu anlamda birlikte çalıştığımız kurullarda sorunları çözümlenici ve üretken oldu. İnsan onurunu ön planda tutarak sevgi ve saygıyı etrafından eksik etmedi. Ülkemizde demokrasi-nin kesintiye uğradığı bunalımlı dönemlerde daima üretici ve demokratik güçlerin yanında yiğitçe mücadele etti. Sevgili Sırrı artık aramızda yok. Başarıları, anıları daimacanlık kalacak ve bizimle yaşayacak...

BÜLENT DAMAR

Sırrı ERKAN'I kaybetmek kabullenilmesi çok zor bir gerçek. Karşı koy-mak istiyorum.

Sırrı ERKAN adı bana inandığını pervasızca koruyan sevecen bir dostu hatırlatırdı hep. Gülümserdim. Yine aynı şeyi hatırlatıyor. Gülümseyemiyorum.

Biz bir kısım 1970 ODTÜ Elektrik mezunları genellikle birbirine tutkun bir topluluk olarak yirmi yılı geride bıraktık. Bizi birbirimize yaklaştıran unsurların başında gelenlerden Sırrı. Onun sevecen arkadaşlığı, yaşamı doldurmak için gösterdiği gayret, bizleri daha

yakın tutmak için sarfettiği çabalar her zaman hepimizce alkışlandı.

Sırrı bitmek tükenmek bilmeyen bir enerji ile dolu yaşardı. Sürekli bir şeyler yapmanın peşinde koşardı. İşinin arkasında en iyisini yapmak için sürekli eleştirel yaklaşımla daha iyiyi yakalamak için uğraşıp dururdu. Bugün işinde en iyiyi ararken, yarın bir toplumsal olayda en doğruyu bulmak için hararetli tartışmalar yaparken, öbürgün doyusya eğlenirken, bazan bunların hepsini bir arada yaparken ama yaptığını en iyi şekilde yaparken görürdük Sırrı'yı hep. Hayatı dolu yaşardı Sırrı.

Sırrı, inandığı konularda özveri ile çalışmaktan hiç yılmadı. Okuldan mezun olduğumuz ve meslek odalarında ilk demokratik hareketlerin başladığı 1970'li yılların başlarında EMO'da ve TMMOB'de ön saflarda mücadele verdi. EMO Yönetim Kurullarındaki ve özellikle Oda Müdürlüğü süresince yaptığı çalışmalar ile EMO'nun demokratik yapısına unutulmaz temel taşları yerleştirdi.

Sırrı hep ekip çalışmasına inanırdı ancak doğru bildiklerinde de taviz vermezdi, bu da onun aramızda sivriyen yanını ortaya koyardı. O Sırrı idi, öyle yapardı.

Böyle bir yazıyı yazmak istemezdim. Farkındayım duygusal oldu-fazlası ile. Ancak hiç unutamıyorum bir kış günü Tokat'taki evlerinde annesinin sabah kahvaltısı için sobanın üzerinde hazırladığı kuzu pırzolarına böyle bir alışkanlığım olmadığı için tereddütlerle bakarken "Ye, ye adamım iyi gelir" derkenki halini.

ESEN ERGİN

Sırrı'nın bence en çarpıcı özelliği sıradanlığın ötesindeki bir çerçevede uzak, yakın demeden her insanla sağlam dostluklar kurabilmesiydi. Bence bu özelliğinin gizi de, insanlarla süregelen ilişkilerinde, doğru olduğu yargısına vardığı herhangi bir konuda düşündüğünü hiç ödün vermeden karşısındakine söyleyebilmesiydi. Arada bir acımasız bir eleştiriyi karşılayan biz yakın dostları eleştirisini severek karşılar, özenle tartardık. Ancak, aynı tavır ile karşılaşmış kimileri bir süre gücenir, ama zaman işledikçe mutlaka O'nun haklı olduğu ortaya çıkar ve yeni dostluklar doğardı.

Dost canlılığına sayısız örnekler sıralayabilirim. Daha önce hiç karşılaşmamış olduğu bir memleketlisinin ya da sadece öylesine tanışmış olduğu birinin sorunu mu var, onları O bulur, sorununu çözerdi. Odamızda meslektaşları ilgilendiren bir çalışma mı var, katılırdı. Üniversite dönem arkadaşları biraraya mı gelmek istiyor O'na başvurulurdu. O, bulunduğu çevrenin her zaman odak noktasıydı.

Zoru becerme tutkusu Sim'nin anmaya değer diğer bir özelliğiydi. Yakınında, O'na göre çetin, çapraşık, güç bir görev mi var, keyifle üzerine alır, yılmadan sonuçlandırmaya çalışırdı. Kimi açmazlara mı düştü, bir kara mizah esprisiyle gülüp geçer ardından hiç yakınmadan yeni çözüm arayışlarına koyulur, sonuçta mutlaka en iyi biçimde becerirdi.

Evet, her şeyde en iyiyi, mükemmeli arar, bulur ve yapardı. Aklınıza ne geliyorsa mutlaka en iyisi olacaktı. Tüm işleri tamamlanmış bir tesiste kalitesiz tesisatı görüp tüm kablajı söktürdüğünü, montaj işleri sürmekte olan bir büyük santralde hemen orada saptadığı kimi eksikler ve kalite yoksunluğu nedeniyle, yabancı kontrol mühendisini kenara çekip kontrol görevini yerine getirememiş olduğunu anlatmaya çalıştığını hatırlıyorum.

İlk tanıştığımızdan bu yana öğrencilik ve beraberindeki öğrenci örgütlenmeleri, daha sonraki yıllarda iş yaşamı ve beraberindeki TMMOB, EMO ve TÜTED gibi demokratik kitle örgütlerindeki çalışmaları ile gerek içinde bulunduğu toplumun iyiye güzele doğru ilerlemesi için koyduğu özverili katkıları, gerekse 25 yıllık dostluğumuza kattığı aydınlık, sevecen ve rengarenk anılarıyla onu hiç unutamayacağım.

BEKİR ÖZGİRGİN

"Çeyrek Yüzyıllık" bir dostluğu birkaç sözcükle anlatmak' pek benim harcim değil, ama yine de deneyeceğim. Buradaki tek kolaylık belli bir yaşın üzerinde olan, okuldan, Oda'dan, işten Sırrı'yı tanıyanlar için çok fazla birşey söylemeye gerek olmaması, onu hiç tanımayanlara bu güzel insandan kısaca sözetmek belki de daha önemli.

"İnsan sevgisi, özveri, sorumluluk, kararlılık, akıl, inanç ve her seferinde, herbiriyle birlikte yeniden sevgi" inandığı doğruları hiç ödünsüz sonuna kadar savunurken, onaylamadığı şeyleri yapan bir dostuna serzenişte bulunurken, ya da minicik kızını, yüreğinin üzerine yatırıp sallarken hepsini sevgiyle yaptı.

Onunla 1966'larda başlayan dostluğumuz öğrencilik yıllarımız boyunca okulda ve izleyen yıllarda da ağırlıklı olarak işte, Oda platformunda ve özel yaşamımızda devam etti. Ortak inançlar doğrultusunda verilen mücadelede hep yanyana birlikte olduk, birbirimize güvendik. Geriye dönüp baktığım zaman sıcacık, sevecen ve dost gülüşüyle hemen her yerde karşına çıkıyor.

Sırrı gibi insanlar ne yazık ki çok fazla değil dünyamızda. Onu yitirdiğimiz şu günlerde kapkara bir düşünce kafama takılmış duruyor. Acaba yaşamdaki güzellikler de giderek azalıyor mu?

HALUK TOSUN

Sırrı ile üniversitedeki sınıf arkadaşlığımızdan ölümüne değin yakın bir dostluğumuz oldu. Hep sık görüşememekten karşılıklı yaksak da bu dostluk, azalmak bir yana, çetin dönemlerin sınavından geçerek, daha da pekişmiş, gerçek bir kardeşliğe dönüşmüştü. Sırrı yalın, sade öne çıkmayan kişiliğinin arkasında son derece duyarlı, ince, içten bir insanın tüm sıcaklığını taşırdı. Şimdilerde çok yönlü bir karalama çabasıyla hücumu uğrayan bir dünya görüşünün sarsılmaz adsız kahramanlarındandı. Çağının en ileri bilinç düzeyine erişmiş, bunun gereklerini her davranışına sindirmişti. Seksenlerin başında, askeri yönetimin ülke sathına yaydığı işkenceden o da nasibini aldı. Ama hiç şikayet ettiğini duymadım. İnançlarına bağlılığı öylesine göz alıcıydı ki, onların gereği olarak karşısına çıkan zorluklara tepeden bakmasını biliyordu.

Son birkaç yılda vesileler yaratarak sınıf arkadaşları olan bizleri bir araya toplamış, hepimizin güzel duygular yaşamamızı sağlamıştı. Bir süredir yine bekler olmuştuk, bizi çağıracak diye. Cenazesinde bir araya geldik. Onun ölümüne, ölümün yadsınmaz gerçekliğine karşın, inanmak çok zor. Sırrı hep aramızda olacak. Çınlayan kahkahalarıyla, esprileriyle, o bulunmaz dost yakınlığıyla bizimle birlikte yaşayacak. Sırrı için yaşama ve ölüm bundan başka bir anlam veremiyorum. Onun öldüğünü kabullenemiyorum.